

ת"פ 38176/10/15 - בית המכס ומע"מ ירושלים נגד אור מבואות ירושלים, אהרן בלום

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 38176-10-15 בית המכס ומע"מ ירושלים נ' מבואות ירושלים ואח'

בפני כבוד השופט, סגן הנשיא שמואל הרבסט
בעניין: בית המכס ומע"מ ירושלים

המאשימה

נגד

1. אור מבואות ירושלים
2. אהרן בלום

הנאשמים

גזר דין

כתב האישום המתוקן

כתב האישום תוקן במסגרת הסדר טיעון, ועל פיו הנאשמים הודו והורשעו בעבירה של אי הוצאת חשבוניות מס למרות שחייבים היו להוציאן וכן 7 עבירות של מסירת דוחות הכוללים ידיעה לא נכונה בלא הסבר סביר, לפי סעיפים 117(א)(13) ו- 117(א)(3) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975.

מכתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשם היה מנהלה הפעיל של הנאשמת אשר נרשמה כעוסק מורשה בתחום יזמות בניה בשנת 1995.

בשנים 2007-2011 עסקו הנאשמים במכירת מגרשים לבניה עצמית במושב מבוא ביתר. הנאשמת מכרה, באמצעות הנאשם, 8 מגרשים לבניה עצמית ללקוחות פרטיים. הנאשמים לא הוציאו 8 חשבוניות מס על עסקאות אלה כפי שהיו חייבים להוציא כמתחייב בחוק, ולא דיווחו עליהן לשלטונות מס ערך מוסף. כמו כן, הנאשמים לא הוציאו חשבוניות מס ולא דיווחו על עסקת מקרקעין נוספת.

סכום מס העסקאות אשר לא נכלל על ידי הנאשמים בדיווחיהם התקופתיים למע"מ הינו 738,882 ₪ כמפורט בטבלה המופיעה בכתב האישום.

הנאשמים הגישו דו"חות הכוללים ידיעה לא נכונה לשלטונות מע"מ לחודשים 9/07, 12/07, 1/09, 4/08, 2/08, 4/09, 4/11.

בהסכמת הצדדים, הורשעה הנאשמת בעבירות אלה ונגזר עליה קנס בסך 1 ₪.

עמוד 1

אשר לנאשם, הוסכם כי יערך תסקיר שירות מבחן בעניינו, המאשימה תעתור להרשעה ועונש של מאסר בפועל והנאשם יהיה חופשי בטיעונו.

תסקיר שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן מיום 7.5.19 מלמד כי הנאשם בן 49 שנים, נשוי ואב ל-12 ילדים בני 10-32 שנים, בעל חברה קבלנית לבנייה, מתגורר בירושלים. הוא עצמו, השני במשפחה שבה 10 ילדים.

אביו של הנאשם נפטר לפני תשע שנים, ותואר כאדם משמעותי ומרכזי מאוד בחייו של הנאשם, הצליח בעסקיו, ועם זאת היה צנוע בהליכותיו וישר.

עד גיל 21 למד הנאשם במוסדות תורניים-חרדיים, ובהמשך השתלב בעבודה עם אביו שהיה בעל חברה קבלנית לבנייה, במקביל ללימודיו. בשנת 2003 החל לנהל את החברה בעצמו ומאז עוסק בכך. בשנת 2014 נקלעה החברה לקשיים ומונה לה כונס נכסים, וכיום היא מנוהלת על ידי ממונה מטעם הכונס. הנאשם התמודד עם קשיים כלכליים וחוסר יציבות, אולם הוא ממשיך לעבוד ולקדם פרויקטים בחברה אחרת בבעלותו.

שירות המבחן דיווח כי ברישומי הפלילי של הנאשם לא מופיעים רישומים, אולם הוא מוכר לשירות המבחן משנת 2013, אז הורשע בעבירות עבודה באזבסט שלא כדין, גרימת מפגע בנסיבות מחמירות וגרימת זיהום אוויר מחומר מסוכן. באותה תקופה התקשה לקחת אחריות על העבירות וטען כי הדברים נעשו, טרם רכש את החברה שבבעלותו, ונשפט לקנס ולמאסר מותנה.

ביחס לעבירות הנוכחיות, הנאשם מסר כי העיכוב בהעברת הכספים נגרם בשל התניית עסקאות הקניה של המגרשים בתהליכי קבלה למושב בו התקיימה הבניה. בשל עיכובים בהליכים אלה, לא הושלמו העסקאות והכסף לא הועבר. היה בכוונתו להעביר את הכספים כנדרש, אולם מאחר שניהול החברה עבר לכונס נכסים, לא היה ועדיין אין באפשרותו לעשות כן.

לפיכך, הנאשם שלל כל אחריות וכוונה להתנהלות לא תקינה ביחס לרשויות המס, והטיל את האחריות לכשלים על מנהל החברה מטעם כונס הנכסים.

שירות המבחן העריך כי הנאשם הוא בעל יכולות תפקודיות טובות, המבטא מחויבות למשפחתו ואלו משקפים את הסיכוי לשיקומו.

לצד זאת, בשיחה עמו בלט כי הוא נוטה להציג ולהדגיש חלקים חיוביים בתפקודו ומתקשה במגע עם חוויות רגשיות או קונפליקטים. הן במקרה זה והן במקרה הקודם, הנאשם התקשה לקחת אחריות על העבירות שביצע, ומכאן נטייתו לטשטוש גבולות וטשטוש אחריותו האישית ואלה מהווים גורמי סיכון להישנות עבירה.

לבסוף, באיזון בין מכלול שיקוליו של הנאשם, מחויבותו למשפחתו ופרנסת 12 ילדיו, הומלץ שאם יוטל עליו עונש מאסר, הוא ירוצה בעבודות שירות שכן יהיה בכך כדי להמחיש חומרת מעשיו.

שירות המבחן שקל המלצה על צו מבחן לצורך הליך טיפולי והעמקת המודעות לדפוס התנהלותו, אך בשל חוסר

ההכרה המוחלטת בקיומה של בעייתיות מצדו, התרשם כי לא יוכל להפיק בשל זה תועלת מהטיפול.

הטיעונים לעונש

ב"כ המאשימה טענה כי מדובר בעבירות כלכליות חשובות ומשמעותיות, ויש להטיל בגין ענישה הולמת ומשמעותית העולה כדי 9 חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ומתחם הענישה ההולם צריך שיעמוד על 8-18 חודשי מאסר בפועל ממש יחד עם ענישה כלכלית.

הסניגור המלומד טען מנגד כי הנאשם, אשר נסיבותיו האישיות מורכבות, הביע חרטה על מעשיו ונטל אחריות עליהם. עוד ציין בא כוח הנאשם את הסרתם של המחדלים וסקר פסיקה ובה מתחמי ענישה מתונים מאלו אשר הוצגו על ידי המאשימה, ועל כן הוא עתר לענישה הכוללת קנס ומאסר מותנה.

הנאשם, בדברו האחרון, ביקש להביע צער וחרטה על מעשיו תוך שהוא מתאר את השתלשלות העניינים אשר הביאה להיווצרותו של התיק דנן כמתואר בכתב האישום.

דין והכרעה

עבירות המס מסוג זה שהנאשם הורשע בהן, נעשות בדרך של הימנעות מדיווח והגשת דו"חות אשר אינם משקפים את הכנסותיו של הנישום כנדרש, מתוך מטרה להימנע מתשלום מיסים. מדובר בעבירות קלות לביצוע, אשר עיקרן בהימנעות ממעשה, כך שבקלות הן מפיקות רווח למבצעהן.

דווקא הקלות שבביצוע העבירות מלמדת כי בעבירות אלה נדרש כי יצא מסר ברור אשר יבהיר את חומרתן.

הערכים המוגנים בעבירות אלה הן הגנה על השוויון בנשיאה בנטל המס ושמירה על הקופה הציבורית, אשר הפגיעה בהם היא פגיעה בציבור בכללותו.

על החומרה הנובעת מעבירות אלה והצורך בענישה מחמירה לצידן, עמד בית המשפט העליון ברע"פ 7851/13 **חדר עודה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 03.09.2015):

"פסיקה עקבית מלמדת כי בעבירות שעניינן הונאת רשויות המס, המגמה היא להחמיר בעונשם של אלו אשר שולחים את ידם בקופה הציבורית ופוגעים קשות בעקרון השוויון בנשיאה בנטל המס, ובעקיפין פוגעים גם במרקם החברתי בישראל" (ראו למשל: ע"פ 5783/12 גלם נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.09.2014); רע"פ 6296/09 איקס איקס אקסלנט מזון אילת בע"מ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (09.08.2009)). הפועל היוצא מכך הוא שככלל, מדיניות הענישה הראויה בעבירות כגון אלו כוללת עונש מאסר בפועל, לצד הטלת קנס כספי(ראו: רע"פ 3120/04 נעים נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (08.05.2014))."

נסיבות ביצוע העבירות במקרה זה מלמדות כי במשך תקופה אשר נמשכה כשלוש שנים, קיבלו הנאשמים סכומי כסף עבור מגרשים שמכרו לרוכשים שונים, בלא שהוציאו עבורם חשבוניות מס ובנוסף הגישו דו"חות שלא כללו את סכום המס בעסקאות אלה - סך הכל 738,882 ₪.

אורך התקופה שבה נמנעו הנאשמים מדיווח על תקבולים אלה וגובה הסכום מלמדים כי הפגיעה בערכים המוגנים במקרים אלה הינה משמעותית, אך בהתחשב במנעד הסכומים והמעשים שאותן מקיפים סעיפי עבירה אלה, הרי שמדובר בפגיעה ברמתה הבינונית- נמוכה נוכח הסבריו של הנאשם והמחלוקת אשר נלוותה ליחידות מקרקעין אלו כפי שתוארו בטיעוני ההגנה לעונש.

בהתחשב בנסיבות אלה, בפגיעה בערכים המוגנים ובענישה הנוהגת, הרי שמתחם העונש ההולם נע במקרה זה בין מאסר קצר אשר יכול וירוצה בעבודות שירות ועד מספר חודשי מאסר בפועל, וזאת, בנוסף לקנס כספי.

העונש המתאים

הנאשם, בן 49 שנים, נשוי ואב ל-12 ילדים, וכן סב לנכדים.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו ובכך נטל אחריות על מעשיו והביע רצון לסיים את ההליכים המשפטיים בעניינו, תוך שהוא חוסך בזמן שיפוטי ובזמן של רשויות התביעה.

סקירת קורות חייו של הנאשם מלמדת על אדם שהיה עסוק בלימודיו, בהקמת משפחה ובהמשך השתלב בחברה שייסד אביו וניהל אותה. למעט הרשעה קודמת בעבירות הקשורות לתחום עיסוקו בחברה זו, אין לחובת הנאשם הרשעות פליליות נוספות.

התרשמתי שלפניי אדם אשר מנהל שגרת חיים נורמטיבית ויצרנית בדרך כלל, אשר העבירות אינן משקפות את אורחות חייו. עם זאת, מדובר בעבירות שבוצעו במשך כשלוש שנים, תקופה מתמשכת ולא במעידה נקודתית וחד פעמית.

שירות המבחן עמד על כך שנטילת האחריות של הנאשם הינה מסויגת, ולכן סבר כי לא יפיק תועלת מליווי מקצועי של שירות המבחן, אולם הודאתו בעבירות שביצע עומדת בעינה.

החברה שבמסגרתה ביצע הנאשם את העבירות נקלעה לקשיים כלכליים וכיום היא מנוהלת בידי כונס נכסים, והנאשם מתמודד עם קושי כלכלי, אך כפי שעולה מן התסקיר הוא לא אמר נואש והוא ממשיך ומשקיע כוחותיו בניסיון להיחלץ ממצב זה.

נוסף למצבו הכלכלי המורכב ומאבקו של הנאשם להיחלץ הימנו, על שולחנו של הנאשם סמוכים 12 ילדיו, ובהתחשב בכך שמעולם לא ריצה עונש מאסר בחייו, הרי שלעונש מאסר תהא השפעה קשה עליו ועל בני משפחתו.

מאז ביצע הנאשם את האחרונה שבעבירות, בשנת 2011, חלפו 8 שנים, אשר בהן הנאשם היה עסוק בחזרתו למסלול חיים תקין ולא שב לבצע עבירות, והשתת עונש מאסר בשלב זה, תסיג לאחור את חייו במישורים רבים.

בהתחשב בעבירות שהנאשם ביצע, כפי שעמדתי עליהן לעיל, בשיקולי הענישה הנדרשים בעבירות אלה ותוך התחשבות בשיקוליו האישיים של הנאשם, הרי שעונש של מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות, יענה על הצורך בהרתעת הנאשם מחד, ויאפשר לו את המשך צעידתו במסלול חיים נורמטיבי מאידך.

נאשם זה, נוכח נתוניו האישיים, מצוי בחלקו התחתון של מתחם הענישה ההולם, ומכאן ייגזר עונשו.

סוף דבר

נוכח כל האמור, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

1. שני (2) חודשי מאסר לריצוי בפועל, אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות. הממונה על עבודות השירות יערוך חוות דעת מעודכנת וגישה לעיוני עד יום 2.9.20. עונשו ירוצה ע"פ חוות דעת מעודכנת זו ובהתאם לה.
2. שני (2) חודשי מאסר, אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור כל עבירה על פי חוק מס ערך מוסף, וזאת תוך שלוש שנים מהיום.
3. קנס בסך 8,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.1.22.
4. נאשמת 1- קנס בסך 1 ₪.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב סיוון תש"פ, 14 יוני 2020, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.